

[Aksel Larsen.]

mange Tilfælde maa de sælge Varerne billigere, end de samme Dag er i Stand til at faa dem hjem fra Grossererne.

Jeg tror derfor ikke, det er dèr, man i særlig Grad skal sætte ind, og jeg vil samtidig sige, at man burde ogsaa betænke, at det vel er Detailhandlerne, der i hvert Fald blandt de handlende er haardest ramt af Forholdene. De er ramt af Forbrugernes svigtende Købeevne, af de stigende Priser, af Varemangel og af Rationering, og ikke alene skal man derfor være forsigtig, hvis man ikke vil hidføre en Katastrofe for Tusinder af dem, men man kommer ogsaa til at overveje det, som vi Kommuniste ved tidligere Lejlighed har gjort os til Talsmænd for, nemlig Foranstaltninger, som hjælper handlende og Haandværkere, og her tænker jeg bl. a. paa Moratorium, Huslejenedsættelse og lignende Foranstaltninger.

Jeg tror ikke, at Detailhandlerne vil have noget imod at faa hængt Pristavler op. Jeg tror ikke, de vil have noget imod, om der kommer kommunale Posekiggere for at kontrolere, at de ikke overtræder Loven, men sælger Varerne i den Kvalitet og til de Priser, de skal, for der er vel ingen, der kan have noget imod, at det bliver kontroleret, at man overholder Loven, og jeg tror heller ikke, Detailhandlerne har noget imod det; men jeg tror, at hvis man vilde kontrolere, hvis man vilde gøre noget, saa skulde man gaa højere op, og det er noget, man ikke har gjort hidtil. Det er derfor, jeg har mine Tvivl om, at denne Paragraf vil have nogen særlig Virkning. Det synes, som om man har i Sinde at kaste sig over Detailhandlerne ligesom for at tilfredsstille det store graadige Dyr Publikum og sige: I kan se, at vi gør noget. Vi mærker, I er utilfredse, se, hvordan vi ruller med Musklene! Men hvis man vil sætte ind dèr, sætter man ind, hvor man faar mindst effektiv Virkning, men hvor man generer Smaafolk og lader Storfolk i Fred.

Jeg henviser den højtærede Handelsminister til at tænke over, hvad jeg sagde under Finanslovdebatten, og til at studere, hvad der skete under hans uheldige Margarine- og Smørrationering. Fedtpriserne blev jobbet i Vejret, og da man efter syv lange og otte brede endelig tog sig sammen til at fastsætte en Maksimalpris paa Fedt, som laa højere end det tidligere Niveau, saa tog Fedtfabrikanterne lystigt fat paa at forhøje andre Priser, paa Flæsk og Skinke og Pølser og den Slags. Jeg nævnte dengang, og jeg skal gerne nævne det igen, at f. Eks.

en af de største i denne Branche, Pølse- og Fedtfabrikant Houlberg, Medlem af Spadehuggerpartiet, tjente Hundredetusinder af Kroner i Ly af Ministerens Smørrationering paa sine ganske ublu Forhøjelser af Fedtpriser, Skinkepriser, Pølsepriser o. s. v. Har man gjort noget for at gribe ind dèr? Det er en evident Kendsgerning, at det er foregaaet. Jeg har ikke set noget til, at der blev grebet ind, jeg har ikke hørt noget om det. Skulde det være sket, skulde det være forbigaaet min Opmærksomhed, vil jeg være taknemmelig for at faa Oplysninger om det.

Jeg tror altsaa, at det i højere Grad er hos Producenter og Engroshandlere, man skulde have sat ind og skulde sætte ind i Fremtiden. Men det har man ikke interesseret sig for hidtil, og Ministerens Udtalelser har unægtelig ikke indeholdt noget Løfte om, at man i Fremtiden vil interessere sig for denne Side af Priskontrollens Virksomhed. Hvis man ikke vil det, saa er det, jeg tvivler om, at den Bestemmelse, man nu vil indføre i Loven, faar nogen særlig Virkning.

Endvidere er der i Lovforslaget skærpede Straffebestemmelser. Det kan selvfølgelig være udmærket, og det kan sikkert ogsaa være udmærket, hvis man gør, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen siger, og indføjer Bestemmelser om Konfiskation af uretmæssig Fortjeneste. Men hvad hjælper det, at man har den skrappeste mulige Straffelov, hvis man ikke har nogen til at rejse Tiltale? Dommeren kan jo ikke fælde Dom, hvis ikke der er nogen, der slæber Overtræderne for Retten, og det er der ingen, der har gjort hidtil.

„Arbejderbladet“ har ved mangfoldige Lejligheder beskæftiget sig med disse Spørgsmaal og har i Anledning af konstaterede ublu Prisstigninger henvendt sig til Priskontrolraadet og sagt: Hvorfor griber man ikke ind? og Priskontrolraadet har sagt: Nej, vi savner Myndighed, vi kan ikke rejse Sag, der skal ligge en konkret formuleret Anmeldelse bilagt med Beviser, ellers kan vi ikke gribe ind. Saa har vi forsøgt at gaa til Politiet og interessere det: Nej, vi kan skam ikke gribe ind over for dem, der overtræder Prisloven, medmindre der foreligger en Anmeldelse. Jeg ved ikke, om dette er Politiets almindelige Praksis. Jeg ved ikke, om det er saadan, at hvis en Politibetjent træffer en myrdet Mand paa Gaden, saa siger han: Denne Mand ser ud til at være myrdet, det er beklageligt, men det kan Politiet ikke gøre noget ved; den myrdede Mands Paarørende maa komme med en An-